

liiketalouteen perehtyneille ja tällä alalla etua tavoitteleville ammattilaisille. Tässä yhteydessä on jätetty huomiotta se tosiseikka, että luokkaan 9 kuuluvia "tietokoneohjelmistoja" käytetään vain "erityisissä tapauksissa" yritystietojen kokoamiseen ja käsittelyyn. Näin ollen rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin kohteena voivat olla myös laaja-alaisemmat ohjelmistot. Tämän lisäksi tavaramerkin hakijan ohjelmiston kanssa on työskennellyt myös insinöörejä ja muita henkilöitä, joilla ei ole ollut liiketalouden erikoisalan sanaston tuntemusta. Unionin yleisen tuomioistuimen tekemä arviointi on siten perustunut virheellisiin tosiseikkoihin.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin on jälleen virheellisten tosiseikkojen perusteella katsonut, että vaikka sanaosalla "ROI" on eri kielissä erilaisia merkityksiä, liiketoiminnassa sanan "ANALYZER" yhteydessä käytetyn sanaosan "ROI" kuitenkin mielletään aina tarkoittavan "Return On Investment" (investointien tuotto). Unionin yleisen tuomioistuimen perustelut ovat siten virheellisiä siltä osin kuin niissä lausutaan, että asianomainen kohdeyleisö suoralta kädeltä mieltäisi rekisteröitäväksi haetun tavaramerkin "investoinneista saatavien tuottojen analyysityökalua" tarkoittavaksi ilmaisuksi.

Unionin yleinen tuomioistuin on myös arvioinut kyseessä olevia tavaroita ja palveluja virheellisesti katsoessaan hylkäysperusteiden olevan olemassa tietokoneohjelmistojen osalta. Tavaramerkin rekisteröinnin jälkeen näitä tavaroita ja luokkiin 35 ja 42 kuuluvia palveluja koskeva nimitys oli jo lainvoimaisesti rekisteröity.

Lopuksi valittaja katsoo, että viittaus aikaisempiin rekisteröinteihin EU:ssa — nimittäin rekisteröinteihin yhteisön tavaramerkiksi — on torjuttu sillä perusteella, että kansallisia tavaramerkkejä ei voida ottaa huomioon. Myös tämä on perustunut virheellisiin tosiseikkoihin.

Kanne 17.11.2010 — Euroopan komissio v. Puolan tasavalta

(Asia C-542/10)

(2011/C 30/41)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: Ł. Habiak ja S. La Pergola)

Vastaja: Puolan tasavalta

Vaatimukset

— Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13.11.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY (1) 94 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia kyseisen direktiivin täysimääräisen noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja joka tapauksessa koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

— Puolan tasavalta on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2007/64 täytäntöönpanon määräaika päättyi 1.11.2009.

(1) EUVL L 319, s. 1.

Valitus, jonka Hans-Peter Wilfer on tehnyt 23.11.2010 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-458/08, Wilfer v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), 8.9.2010 antamasta tuomiosta

(Asia C-546/10 P)

(2011/C 30/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Hans-Peter Wilfer (edustaja: asianajaja W. Prinz)

Muu osapuoli: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

— unionin yleisen tuomioistuimen neljännen jaoston asiassa T-458/08 8.9.2010 antama tuomio on kumottava

— valituksen vastapuoli on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.